

ELS
JOGLARS

LA
TORNA

LA TORNA

Tragicomèdia de màscares

Espectacle creat a l'estudi-cúpula de Collsacabra

Actors OBDÚLIA PEREDO
MIRIAM DE MAEZTU
FERRAN RAÑÉ
GABRIEL RENOM
ANDREU SOLSONA
ARNAU VILARDEBÓ

PERSONATGES: Sr. Jutge, en Tomàs, els de l'ordre, l'alemany, el comissari, el Fotògraf, el Periodista, el «Medidas», l'amiga, el «Coca-Cola», un escolta, «espada», la vella, el negre, el borratxo, un cec, el «Parking», un motorista, el moro, Cachuzo, en Jules el Portuguès, el capità, el botxí (veterà), la senyora i el nen subnormal, el botxí (novell), la senyora i el nen subnormal, l'assistent, els «milis», una parella, l'Engràcia i en Sánchez.

ESCENOGRAFIA - JOGLARS
MÀSCARES - ABDÓ MARTÍ
VESTUARI - ROSA CREHUET
DIRECCIÓ - ALBERT BOADELLA

«TORNA»: Quantitat que hom ha de donar al qui, en adquirir d'ell una cosa, en dóna una quantitat major que el seu preu. || Quan una mercaderia que es ven no arriba exactament al pes demanat, allò que s'hi afegeix perquè acabi de fer el pes.

El 3 de març de 1973 Puig Antich i el polonès Heinz Txez morien executats a Barcelona i a Tarragona respectivament. Del primer se n'ha parlat molt i encara se'n continua parlant, donada la seva condició de polític. Heinz Txez, en canvi, va morir com una rata, car estava marcat amb l'estigma de delinqüent comú. Tanmateix, la paradoxa rau en el fet que aquesta execució s'efectuà amb una finalitat política, constituint la «torna» de l'execució de Puig Antich a fi de desorientar l'opinió pública predisposada a confondre fàcilment, en aquell moment, els termes d'activista polític i de delinqüent comú.

La patètica vida de Heinz Txez és gairebé desconeguda fins i tot per als qui van poder tractar-lo íntimament. Segons llur testimoniatge, Heinz era un home enigmàtic, del qual en sabem molt poques coses. Segons havia contat ell mateix, la mort dels seus pares durant la guerra, quan tenia cinc anys, l'internament en un camp de nens alemany, el seu ofici de comediant de carrer per tal de guanyar-se la vida, el pas errívol i solitari a través de diversos països, fins el dia en què disparà mortalment sobre un guàrdia civil en un càmping de la «província» de Tarragona...

Ni abans ni després de l'execució no es donà a conèixer ningú com a família ni amic seu. Es tractava, sens dubte, d'un autèntic solitari que fou passat pel garrot vil sense saber-se gairebé res sobre les característiques de la seva persona i les seves accions (fins i tot el seu nom és possible que sigui fals).

L'espectacle s'ha creat com una versió lliure sobre el tema, amb dues finalitats concretes: una com a homenatge al comediant de carrer que fou Heinz Txez, i l'altra per tal de salvar de l'oblit una d'entre tantes injustícies comeses en nom d'això que s'anomena justícia i que confia que la pols dels anys enterri les coses.

No volem que sigui una tragèdia, sinó una gran comèdia de màscares, tal com devia ésser, en el fons, la visió de Heinz tant dels fets com de les persones que el voltaven, car hem de tenir en compte que ell desconeixia la llengua, els costums, les lleis i els ritus judicials de l'Estat Espanyol.

Hem volgut tractar l'espectacle amb simplicitat, tant pel que fa als elements com a la narrativa, ja que algunes de les situacions són autènticament reals.

amb el suport de la CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"
de Catalunya i Balears